Lietas Nr. C31312611
Lietas arhīva Nr. CA-0638-17/19

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2017.gada 13.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Milda Zelmene,
tiesneses Lelde Grauda un Dzintra Zvaigznekalna-Žagare
ar sekretāri Agiju Mežraupu,

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. C/ un atbildētāja pārstāvim /pers. D/,

Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **akciju sabiedrības "Haustmaster"** prasībā pret **/pers. E/** par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, komunālo pakalpojumu parāda un likumisko nokavējuma procentu piedziņu, sakarā ar **/pers. E/** apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu pilnībā apmierināta prasītājas SIA /Nosaukums A/ prasība pret atbildētāju /pers. E/ par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, komunālo pakalpojumu parāda un likumisko nokavējuma procentu piedziņu. Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. E/ /Nosaukums A/ labā pamatparādu 1746,84 latus, likumiskos nokavējuma procentus 189,85 latus un tiesas izdevumus 177,94 latus, t.i., kopā 2114,63 latus, kā arī valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,33 latus, bet noraidīja prasītājas lūgumu par 13 latu piedziņu, kas ir izdevumi par sludinājuma ievietošanu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis". Noteiktas /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. E/ 6% gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

Atbilstoši īpašuma tiesību nostiprinājumam Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs//pers. E/ no /datums/līdz /datums/piederēja dzīvokļa īpašums /numurs/, /adrese/, ar kadastra Nr./numurs/.

Ar dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku kopības 2010.gada 14.maija lēmumu /Nosaukums A/ ir pilnvarota uzturēt, pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju /adrese/.

/Nosaukums A/ cēlusi tiesā prasību, kura vēlāk papildināta, norādot, ka /pers. E/ nav veicis norēķinus ar prasītāju par apsaimniekošanas maksu, dzīvojamās mājas uzturēšanas izdevumiem un saņemtiem komunāliem pakalpojumiem par kopējo summu 1746,84 lati, kas aprēķināta par laika periodu no 2010.gada 1.maija līdz 2011.gada 23.septembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Šobrīd dzīvokļa īpašuma jēdzienu, dzīvokļu īpašnieka tiesības un pienākumus regulē Dzīvokļa īpašuma likums, kas stājies spēkā 2011.gada 1.janvārī.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2. un 3.punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Savukārt šī likuma 13.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Tā kā prasības pamatā ir atbildētāja pieļauta dzīvokļa īpašnieka pienākumu neizpilde, proti, maksājumu neveikšana laikā no 2010.gada 1.maija līdz 2011.gada 23.septembrim, līdz ar to strīda, kas attiecināms uz laika periodu līdz 2010.gada 31.decembrim, izšķiršanā ir piemērojamas likuma „Par dzīvokļa īpašumu" normas, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu dzīvokļa īpašniekam jāsedz nepieciešamie izdevumi, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, un jānorēķinās par saņemtiem komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētājs nav pildījis likumā noteiktos dzīvokļa īpašnieka pienākumus, sakarā ar ko viņam ir izveidojies dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas izdevumu un komunālo pakalpojumu maksas parāds.

Parāda esamību un prasītājas norādīto kopējā parāda apmēru apšaubīt nav pamata, jo samaksas pierādījumus atbilstoši Civillikuma 1838.panta nosacījumiem atbildētājs nav iesniedzis, kā arī nav apstrīdējis prasītājas izsniegto rēķinu pamatotību un nav sniedzis iebildumus saistībā ar apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu saņemšanu.

Līdz ar to par pamatotu SIA /Nosaukums A/ atzīta prasība daļā par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un saņemto pakalpojumu maksas piedziņu 1746,84 latu apmērā.

Kaut arī /pers. E/ nav noslēdzis ar prasītāju individuālu apsaimniekošanas līgumu, taču ir pieļāvis saistību izpildes nokavējumu, līdz ar ko atbilstoši Civillikuma 1765.pantam par pamatotu atzīta prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu 189,85 latu apmērā, ko prasītāja aprēķinājusi par

laiku no 2010.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 23.septembrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas.

Atbildētājs/pers. E/ 2016.gada 16.augustā iesniedzis apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu un pieteikumu par procesuālā termiņa atjaunošanu.

Apelācijas sūdzība pamatota uz šādiem argumentiem.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 2.jūnija lēmumu ir izbeigts SIA /Nosaukums A/ maksātnespējas process, kas bija pasludināts 2013.gada 26.jūnijā, un 2016.gada 8.jūnijā minētā sabiedrība likvidēta.

Par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu atbildētājs uzzinājis tikai 2016.gada 21.jūnijā, ierodoties pie tiesu izpildītājas, kuras lietvedībā atradās uz šī sprieduma pamata izdotais izpildu raksts.

Spriedumu atbildētājs **pārsūdz pilnā apjomā, jo uzskata, ka pirmās instances** tiesa nepareizi piemērojusi un interpretējusi procesuālo tiesību normas, proti, nav ievēroti Civilprocesa likuma 97.panta un 193.panta piektās daļas noteikumi, nepareizi izvērtējot prasītājas norādītos apstākļus un pierādījumus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā **pirmās instances** tiesa pretēji Civilprocesa likuma 97.panta prasībām **pierādījumus nav vērtējusi vadoties no loģikas likumiem un dzīvē gūtajiem novērojumiem.**

Kaut arī atbildētājam piederēja, dzīvokļa īpašums /adrese/, nedzīvojamās telpas /numurs/ un /daļas/ kopīpašuma domājamās daļās no daudzdzīvokļu mājas palīgceltnes un zemesgabala (autostāvvieta), tomēr tiesa nav ņēmusi vērā, ka starp prasītāju un atbildētāju **nav noslēgts individuāls apsaimniekošanas līgums** un prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka šāda līguma noslēgšana atbildētājam būtu piedāvāta. Atbildētājam vispār nebija zināms mājas apsaimniekotājs, jo viņš šai īpašumā nedzīvoja un arī citiem to neizīrēja, /datums/**.**

Minēto apstākļu dēļ atbildētājam nebija iespējams realizēt savas tiesības pārsūdzēt pirmās instances tiesas spriedumu, līdz ar to atsaucoties uz Civilprocesa likuma 51.pantu, atbildētājs lūdza atjaunojot nokavēto termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu, kā arī to atcelt, vai izlemt strīdu pēc būtības.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 12.oktobra lēmumu prasītāja likvidētā **SIA /Nosaukums A/ aizstāta ar akciju sabiedrību "Hausmaster"** (turpmāk tekstā – AS "Hausmaster").

Savukārt ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 13.oktobra lēmumu atbildētājam /pers. E/ atjaunots procesuālais termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra spriedumu.

AS „Hausmaster" iesniegusi rakstveida paskaidrojumus uz apelācijas sūdzību, norādot, ka uzskata to par nepamatotu, jo pirmās instances tiesa ir ievērojusi Civilprocesa likuma 190.panta normas, un proti, taisot spriedumu ir vadījusies no materiālām un procesuālām normām, judikatūru, kā arī pamatojusi tiesas spriedumu uz apstākļiem, kas nodibināti pierādījumiem lietā, kas attiecīgi arī ir norādīti sprieduma motīvu daļā, kā arī novērtējusi pierādījumus atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Lietā nav strīda, ka saskaņā ar ierakstiem zemesgrāmatā, no /datums/līdz /datums/atbildētājs bija dzīvokļa īpašuma /numurs/ un /daļas/ pie dzīvokļa īpašuma piederošo kopīpašuma domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas, zemesgabala un nojumes, kā arī /daļas/kopīpašuma domājamo daļu no neapdzīvojamās telpas /adrese/, īpašnieks.

2010.gada 14.maijā dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku sapulcē tika pieņemts lēmums kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības par dzīvojamo māju un tai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu no 2010.gada 17.maija nodot /Nosaukums A/".

Apstāklim, ka atbildētājs ar /Nosaukums A/nav noslēdzis individuālu apsaimniekošanas līgumu, nav būtiskas nozīmes, jo dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt ar mājas apsaimniekošanu saistītos izdevumus, kā arī veikt samaksu par komunālajiem pakalpojumiem noteica likums "Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim), šis pienākums noteikts arī Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra).

Turklāt Augstākās tiesas **Senāta spriedumā noteikts, ka** dzīvojamo māju pārvaldīšanas darbības, kas kā obligātas norādītas Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā un kuras kā nepieciešamas ir noteiktas ar dzīvokļu īpašnieku kopības (kopsapulces) lēmumu, ir atzīstamas par pārvaldīšanas darbībām, kas saistāmas ar jēdzienu „nepieciešamie izdevumi" Civillikuma 865. un 866. panta izpratnē.

Dzīvokļu īpašnieku kopība (kopsapulce) tiesīga pieņemt lēmumus arī par citām Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā norādītajām pārvaldīšanas darbībām (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta trešā daļa), konstatējot šo pārvaldīšanas darbību nepieciešamību **konkrētā** situācijā visu dzīvokļu īpašnieku kopības interesēs. Izdevumi par nepieciešamām pārvaldīšanas (apsaimniekošanas) darbībām dzīvokļu īpašniekiem jāsedz, kā tas norādīts likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantā un Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantā **(*lieta SKC-547/2007*).**

Savukārt atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšana likuma 10.panta otrās daļas nosacījumiem, dzīvojamās mājas īpašnieks uzdod pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, rakstveidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. Dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas pieņemts Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā. Noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam.

Tā kā Daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašumā esošo domājamo daļu pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumus individuālā kārtībā ir noslēguši vairāk kā 51% dzīvokļu īpašnieku, līdz ar to šī līguma noteikumi ir sasitoši arī atbildētājam.

Atbildētāja arguments, ka dzīvoklis netika apdzīvots un viņam nebija zināms mājas apsaimniekotājs ir nepamatots, jo spēkā esošie normatīvie akti un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā, un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu. Turklāt likumu un normatīvo aktu nezināšana neatbrīvo no atbildības.

Turklāt 2016.gada 1.jūlijā atbildētājs telefoniski sazinājās ar prasītāju, izsakot vēlēšanos iepazīties ar cesijas līgumu, un atbildētājam šāda iespēja tika dota. Pēc tam ar atbildētāju tika panākta mutiska vienošanās par parāda pakāpenisku segšanu katru mēnesi maksājot 200 *euro* līdz parāda pilnīgai samaksai, tomēr rakstveidā atbildētājs šo vienošanos nenoslēdza.

Par nepamatotiem prasītāja uzskata atbildētāja argumentus, kas saistīti ar viņa neinformēšanu par lietas izskatīšanu, jo lietas materiāli apliecina, ka tiesas dokumenti viņam ir nosūtīti un uz tiesas sēdi viņš ir aicināts Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā.

Savukārt personas prombūtne nav attaisnojums korespondences nesaņemšanai, vēl jo vairāk, ja dokumenti sūtīti uz deklarēto adresi. Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 1.pantā ir noteikts, ka *Likuma mērķis ir panākt, lai ik viena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību*, savukārt 3.pants nosaka, ka *Dzīvesvieta ir jebkura personas brīvi izraudzīta ar nekustamo īpašumu saistīta viela (ar adresi), kurā persona labprātīgi apmetusies ar tieši vai klusējot izteiktu nodomu tur dzīvot, kurā dzīvot lai ir tiesisks pamats un kuru šī persona atzīst par vietu, kur tā sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.*

Tā kā atbildētājs nav ievērojis normatīvo regulējumu un nav pilnvarojis nevienu personu prombūtnes laikā saņemt viņam adresēto korespondenci, līdz ar to tikai viņš pats ir atbildīgs par sekām, tādēļ atbildētāja apelācijas sūdzību prasītāja uzskata par nepamatotu un pilnībā noraidāmu.

Tiesas sēdē prasītājas AS „Hausmaster" pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja pilnā apmērā, bet apelācijas sūdzību neatzina, un atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem lūdza prasību pilnībā apmierināt.

Atbildētāja/pers. E/ pārstāvis uz mutiska pilnvarojuma pamata /pers. D/ tiesas sēdē prasību neatzina, bet uzturēja apelācijas sūdzību saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem. Atbildētāja pārstāvis papildus norādīja, ka prasītāja nepamatoti ir aprēķinājusi maksu par apkuri, jo prasībā norādītajā laika posmā atbildētājs viņam piederošajā dzīvoklī apkuri bija atslēdzis, jo šajā dzīvoklī neviens nedzīvoja un mājā ierīkotā apkures sistēma katram atsevišķam dzīvoklim ļāva regulēt apkures padevi, pat pilnīgi to atslēdzot. Tā kā atbildētājs neizmantoja arī autostāvvietu, samaksa par to viņam aprēķināta nepamatoti, turklāt visi ar īpašumu/adrese/, saistītie maksājumi atbildētājam būtu aprēķināmi tikai par laiku līdz 2011.gada 13.augustam, kad stājās spēkā tiesas nolēmums, uz kura pamata īpašuma tiesības uz šo īpašumu zemesgrāmatā nostiprinātas citai personai, bet tas izdarīts tikai 2011.gada 23.septembrī.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija par nepamatotu atzīst apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu atcelt pārsūdzēto spriedumu un lietu nodot jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, jo tas neatbilst Civilprocesa likuma normām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.pantu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības tādā apjomā kā tas lūgts apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 427.pantā ir norādīti 5 konkrēti gadījumi, kad apelācijas instances tiesa atceļ pirmās instances tiesas spriedumu un lietu nosūta jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā, un kā viens no šiem gadījumiem minēts, ja tiesa lietu izskatījusi, pārkāpjot procesuālo tiesību normas, kas nosaka pienākumu paziņot lietas dalībniekam par tiesas sēdes laiku un vietu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājs par pirmās instances 2012.gada 12.novembra tiesas sēdi, kurā lieta tika izskatīta pēc būtības, tika informēts Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā, jo lietā esošā pavēstu uzziņa apliecina, ka tiesas pavēstes uz minēto tiesas sēdi /pers. E/ ir nosūtītas gan uz adresi /adrese/, gan arī uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese/, /pilsēta/ (lietas 75.lapa). Turklāt prasītāja arī laikraksta "Latvijas Vēstnesis" 2012.gada 7.septembra numurā ir ievietojusi sludinājumu, kurā atbildētājs tiek aicināts uz 2012.gada 12.novembra tiesas sēdi (lietas 69.lapa).

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija secina, ka nav konstatēts neviens no Civilprocesa likuma 427.pantā paredzētajiem gadījumiem, kas dotu pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un lietas nosūtīšanai atkārtotai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta nosacījumiem Civillietu tiesas kolēģija skata lietu pēc būtības.

Novērtējusi pušu pārstāvju paskaidrojumus kopā ar visiem lietas materiāliem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja *tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 26.novembra sprieduma pamatojums ir pareizs, tādēļ pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto tajā minētos argumentus.

Civillietu tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka, ievērojot Civillikuma 3.panta nosacījumus, dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt ar mājas apsaimniekošanu saistītos izdevumus, kā arī maksāt par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku līdz 2010.gada 31.decembrim noteica likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants, bet no 2011.gada 1.janvāra šis pienākums ir noteikts Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantā.

Savukārt atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantam dzīvokļa īpašniekam ir saistoši dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtie lēmumi mājas pārvaldīšanas jautājumos un attiecībā uz apsaimniekošanas izdevumu segšanu.

Tā kā lietā ir pierādījumi, kas apstiprina /Nosaukums A/ tiesības no 2010.gada maija veikt dzīvojamās mājas /adrese/ un ar to saistītā zemes gabala apsaimniekošanu, tiesas kolēģija par pamatotu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka atbildētājam ir pienākums maksāt prasītājai gan par īpašuma apsaimniekošanu, gan veikt samaksu par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, ka atbildētājs ar prasītāju individuālu apsaimniekošanas līgumu nav noslēdzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas (pretapelācijas) sūdzībā.

Tā kā ne pret prasītājas izrakstītajiem rēķiniem, ne pret kopējo parāda aprēķinu argumentētus iebildumus atbildētājs apelācijas sūdzībā nav izteicis, kā arī nav iesniedzis uz saviem iebildumiem balstītu parāda aprēķinu un nevarēja to iesniegt arī apelācijas instances tiesas sēdē, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas nosacījumam, atbildētāja iebildumus pret pirmās instances tiesas piedzīto parāda summu, apšaubīt un pārbaudīt tiesas kolēģijai nav pamata.

Nav pamatots arī apelācijas sūdzības arguments, ka atbildētājam nebija zināms mājas apsaimniekotājs, jo godprātīgam dzīvokļa īpašniekam pašam bija pienākums savlaicīgi to noskaidrot. Arī atbildētāja arguments, ka viņš neizmantoja autostāvvietu, prasītāju neatbrīvo no pienākuma apsaimniekot visu dzīvojamai mājai piesaistīto teritoriju, tostarp arī to, kurā atrodas autostāvvietas, līdz ar ko atbildētāja pienākums ir apmaksāt šo apsaimniekotāja sniegto pakalpojumu.

Tā kā apelācijas sūdzībā atbildētājs pats norāda uz savu pienākumu maksāt par **apsaimniekošanu un tukša dzīvokļa apkuri, tiesas kolēģijai nav pamata vērtēt apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja pārstāvja izteiktos argumentus saistībā ar apkures atslēgšanu atbildētājam piederošajā dzīvoklī. Turklāt lietā nav strīda, ka dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašumā esošajai daļai apkure sezonas laikā tika nodrošināta, bet atslēdzot no kopējās apkures sistēmas vienu atsevišķu dzīvokli, neapšaubāmi palielinās apkures intensitāte un patēriņš tam pieguļošajos dzīvokļos un mājas koplietošanas telpās, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka atbildētājam par apkuri nebūtu jāmaksā vispār.**

Vienlaikus par pamatotu Civillietu tiesas kolēģija atzīst atbildētāja pārstāvja argumentu, ka maksājumi par prasībā norādītā dzīvokļa īpašuma apsaimniekošanu uz atbildētāju attiecas tikai par laiku līdz 2011.gada 13.augustam, kad stājās spēkā tiesas nolēmums, uz kura pamata šis īpašums zemesgrāmatā nostiprināts uz citas personas vārda. Kaut arī nostiprinājums uz citas personas vārda zemesgrāmatā ir izdarīts vēlāk, proti, 2011.gada 23.septembrī, tomēr tiesas kolēģija uzskata, ka nav pieļaujama situācija, kad jaunā nekustamā īpašuma ieguvēja interesēs būtu tīši vilcināt savu īpašuma tiesību nostiprināšanu, liekot iepriekšējam īpašniekam segt iegūtā īpašuma apsaimniekošanas izdevumus un apmaksāt saņemtos komunālos pakalpojumus.

Tomēr pārbaudot lietā esošo kopējā parāda aprēķinu (lietas 68.lapa), tiesas kolēģija secina, ka tajā 2011.gada augusta rēķins ir iekļauts tikai daļēji, ko apliecina arī tas, ka rēķinā par 2011.gada augustu (lietas 64.lapa) kopējā summa ir norādīta 126,43 lati, bet kopējā parāda aprēķinā iekļautā summa par šo mēnesi ir tikai 85,78 lati. Savukārt par 2011.gada septembri aprēķinātā maksājumu summa kopējā parāda aprēķinā ir norādīta ar mīnus zīmi un kopējai parāda summai nav pieskaitīta. Turklāt 2011.gada augusta rēķinā ir iekļauti komunālo pakalpojumu maksājumi par 2011.gada jūliju, bet lietā nav strīda, ka šajā laikā atbildētājs bija prasībā minētā dzīvokļa īpašnieks, līdz ar ko tiesas kolēģijai nerodas šaubas par atbildētāja pienākumu norēķināties ar nama apsaimniekotāju par komunālajiem pakalpojumiem, kas atbildētāja īpašumam tika nodrošināti 2011.gada jūlijā.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir apmierināma tādā apmērā kā pirmās instances tiesas spriedumā, piedzenot no atbildētāja prasītājas labā pamatparāda summu, kas prasītājas iesniegtajā aprēķinā faktiski ir aprēķināta par laiku 2010.gada 1.maija līdz 2011.gada 13.augustam 1 746,88 lati, kas atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma nosacījumiem atbilst 2 485,53 *euro*.

Tāpat tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 1765.pantam no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami par laiku no /datums/ līdz /datums/aprēķinātie likumiskie nokavējuma procenti 189,85 latu apmērā, kas atbilst 270,13 *euro*.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja 6% gadā no piedzītās pamatparāda summas - 2 485,53 *euro.*

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta prasībām no atbildētāja prasītājas labā piedzenami visi tiesas izdevumi, kuru kopējā summa saskaņā ar lietā esošajiem maksājumu dokumentiem ir 324,33 *euro,* bet atbilstoši Civilprocesa likuma 39.pantam no atbildētāja valsts labā piedzenami prasītājas neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu piegādi 11,05 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz izklāstīto un vadoties no likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.panta, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta, Civillikuma 1838.panta, kā arī Civilprocesa likuma 39., 41., 195., 204.[1], 426., 430., 432.-434.pantiem, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, AS "Haustmaster", reģistrācijas Nr.40103223751, labā dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parādu par laiku no 2010.gada 1.maija līdz 2011.gada 13.augustam 2 485,53 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2010.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 23.septembrim 270,13 *euro* (189,85 latu) un tiesas izdevumus 324,33 *euro*, kopā 3079,99 *euro* (trīs tūkstoši septiņdesmit deviņi *euro* un 99 centi).

Noteikt AS "Haustmaster", reģistrācijas Nr.40103223751, tiesības saņemt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par laiku līdz sprieduma izpildei 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas (2 485,53 *euro*).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,05 *euro* (vienpadsmit *euro* un 05 centi), kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Noteikt desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā samaksu valsts labā apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā Brīvības bulvārī 34, Rīgā, LV-1886.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 20.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	M.Zelmene
Tiesnese	L.Grauda
Tiesnese	Dz.Zvaigznekalna-Žagare